

# РЕШЕНИЕ

№ 2959

гр. София, 07.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9001** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „СОТ – Сигнално охранителна техника“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от инж. П. В. – управител, срещу Решение № 1040-21-485/16.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ София – град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 33155 от 07.07.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО в ТП на НОИ София – град.

По изложените в жалбата съображения за материална и процесуална незаконосъобразност на обжалвания административен акт, се иска неговата отмяна. Изтъква се, че решението и потвърденото с него разпореждане за незаконосъобразни, тъй като при издаването им са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същите били издадени в нарушение с материалния закон и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че в случая е нарушен чл. 54, ал. 3 КСО и чл. 9 и 10 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злоупотреби.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател е представлявано от адв. Д. и юрк. Т., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения. Претендира се присъждане на разноски, съгласно приложен на л. 122 списък. Допълнителни съображения излага в депозираните писмени бележки.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ София – град, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в депозираните писмени бележки.

Заинтересованата страна В. С. И. не се явява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.06.2023 г. от В. С. И. е подадена Декларация за трудова злополука обр. О-11/2022/НОИ, по образец, представляваща приложение към чл. 3, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (Наредбата), заведена в ТП на НОИ София – град с вх. № 465/05.06.2023 г. (л. 86), по която е открито досие № 33155. В декларацията е посочено, че злополуката е станала с В. С. И., на длъжност „охранител – инкасо“, на 15.05.2023 г. в 8.20 часа, при управление на служебно МПС в [населено място] по Северна скоростна тангента, с посока на движение от Околовръстен път към [населено място]. Посочено е, че злополуката е станала на случайно работно място. Съгласно описаният механизъм на увреждането, злополуката е станала при внезапно спукване на предна лява гума, с последвало ПТП. В декларацията е посочено, че пострадалият е получил фрактура на лява ръка, а злополуката е квалифицирана по чл. 55, ал. 1 КСО.

От осигурителя е представен Протокол № 6/06.06.2023 г. (л.41), за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудова злополука по чл. 2, ал. 2 от Наредбата, съставен от комисия в състав Е. П. С. – ръководител отдел „ТРЗ“, М. Б. Н. – експерт, стопанско у-ние /ЗБР/ и зам. председател на СО на СОТ ЕООД и Д. И. Б. – експерт, стоп. у-ние /СУКЗБР/ и председател на СО на СОТ ЕООД. В протокола е посочено, че при разследването е представен болничен лист № Е 2023/288068 от 16.05.2023 г.(л.84), с причина за неработоспособността: злополука – трудова по чл. 55, ал. 1 и забележка: „други заболявания“ с диагноза „счупване на долния край на лъчевата кост“. Във връзка с протокол за ПТП на КАТ (л. 6) и съставен акт за шофиране с несъобразена скорост на инкасов микробус на СОТ ЕООД, с рег. [рег.номер на МПС] , при движението му по Северна скоростна тангента, в посока Б. шосе, преди разклона за [населено място], са изискани обяснения от управляващия буса В. С. И. (л.39) и от охранителите в инкасовия бус – Р. Р. Р. (л.40) и И. Б. Т. (л.38). Управляващият буса В. И. в обяснението си твърди, че на 15.05.2023 г., около 8.00 – 8.30 ч. „гръмна предна лява гума и ме изхвърли в мантизелата, след което докладвахме на дежурната“. От комисията това обяснение е прието за неотговарящо на истината, тъй като според членовете ѝ след внезапно спукване на предна лява гума, автомобилът по правило завивал рязко вляво и с волан било много трудно да се овладее. В протокола е посочено, че никой от охранителите в инкасовия бус не е чул гръм от спукана гума. И. Т. посочил, че „автомобилът зави рязко в дясно и се блъснахме в дясната мантизела. Аз извиках на водача, автомобила продължи напред и наляво и се блъснахме в лявата мантизела, след удара спряхме в лявата лента на платното“. В обяснението на Р. Р. същият посочва, е „бях затворил очи (задрямал)... отворих очи от силен удар на буса в дясната мантизела на северната скоростна

тангента, след това автомобила мина през всички платна и се удари в лявата мантинела и спря своето движение“. След анализ на данните от GPS системата и схемата на ПТП, в протокола е направен извод, че ПТП е станало поради крайна небрежност от страна на водача и неспазване на ЗДвП, поради което същият е несамо съпричинител, но и основана причина за настъпилото произшествие. Поради неверните и подвеждащи твърдения, изложени в обясненията на В. И., комисията счита, че не може да регистрира трудова злополука, докато потърпевшият не каже истината за своето поведение и действия по време на инцидента.

По делото е представена Заповед № 1015-21-125/19.06.2023 г. на Директора на ТП на НОИ София-град (л.81), с която на основание чл. 58, ал. 1 КСО е наредено да се извърши разследване на злополуката, станала на 15.05.2023 г., като е определена комисия в състав инж. И. Б. – гл. инсп. по осигуряването в ТП на НОИ София – град – председател и членове Е. Г. – ст. Инспектор Д“ИТ“ [населено място], М. Б. Н. – експерт, стоп. у-ние /ЗБР/ и Ж. Н. П. - Директор на дирекция „Специализирана охрана“. Указано е разследването да започне на 20.06.2023 г., като на основание чл. 58, ал. 6 КСО, за резултатите от разследването и неговото приключване комисията следва да изготви протокол.

За резултатите от извършеното разследване на злополуката е изготвен Протокол № 47/30.06.2023 г. (л.35), в който е посочено, че същото е направено въз основа на представените документи, а именно декларация за трудова злополука вх. № 465/05.06.2023 г. на ТП на НОИ София – град, протокол № 6/06.06.2023 г. за разследване на злополуката от осигурителя, трудов договор № 253/13.06.2023 г. (л. 43 гръб), длъжностна характеристика за длъжността „охранител“ (л. 44), обяснения от В. С. И., Р. Р. Р. и И. Б. Т., докладна от И. Р. К., Констативен протокол за ПТП № 1834855/15.05.2023 г. от „ОПП“ – СДВР, книга за проведен начален инструктаж на 13.03.2023 г. (л. 46( и издадена служебна бележка № 7815/13.03.2023 г. за проведен начален инструктаж(л.47), книга за проведен инструктаж на работното място на 13.03.2023 г. (л.48), лист за преглед на пациент № 008641/15.05.2023 г. (л.83), болничен лист № Е./16.05.2023 г. (л.84).

С оглед събраните в хода на производството доказателства е издадено обжалваното пред ответника разпореждане № 33155/07.07.2023 г. (л.33) на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО и злополуката е приета за трудова по чл. 55, ал. 1 КСО.

Разпореждането е било обжалвано от осигурителя с жалба вх. № 1012-21-733/28.07.2023 г. пред директора на ТП на НОИ София – град (л. 25), който с процесното решение е отхвърлил жалбата и е потвърдил обжалваното разпореждане. Решение № 1040-21-485/16.08.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 25.08.2023 г. (л.24).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата на „СОТ – Сигнално охранителна техника“ ЕООД, срещу Решение № 1040-21-485/16.08.2023 на Директора на ТП на НОИ София-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „г“ КСО, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ (л. 23). Решението е издадено при спазване на изискването за

форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № 33155/07.07.2023 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ за определяне на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО (л.34).

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, като акта е постановен в съответствие и с материалния закон.

Фактичката обстановка е правилно установена от административния орган и не е спорна по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до 1. основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение – арг. ал. 2.

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично - болест - § 1, т. 36 от ДР на ЗЗ. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно (непредвидено и спонтанно) увреждане на здравето, което е резултат (последица) на вътрешно или външно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1).

В случая няма спор, че ПТП е настъпило по време на изпълнение на служебните задължения на пострадалото лице. Настъпилото ПТП е следствие от извършваната работа, поради което правилно и законосъобразно е прието от длъжностното лице по чл. 60 КСО, че се касае за трудова злополука.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в случая е злополуката е следствие на нарушени от пострадалия правила на Закона за движение по пътищата. В тази връзка и възраженията за липса на функционална връзка между настъпилото увреждане и извършваната работата не могат да бъдат споделени. Причините за

настъпване на ПТП, респ. за полученото телесно увреждане, е възможно да са резултат от непредпазливото поведение на пострадалия, но от това обстоятелство не може да бъде променен характера на злополуката по аргумент от чл. 55, ал. 3 КСО, която изключва от кръга на трудовите злополуки само умишлено причинените от пострадалото лице. В този смисъл е Решение № 2565 от 24.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 14077/2008 г., VI отд. Не са налице доказателства за опит за умишлено увреждане на собственото здраве на пострадалия. Данни за такова поведение не се съдържат и в обясненията от свидетелите на ПТП. Ето защо не може да се споделят доводите на жалбоподателя, че злополуката е изключително по вина на пострадалия. Следва да се отбележи, че с Решение № 1668/08.04.2024 г., постановено по административно-наказателно дело № 20231110217414 по описа за 2023 г. на Софийския районен съд, издаденото НП, с което пострадалият е санкциониран за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, е отменено, а решението подлежи на касационно обжалване, т.е. издаденият санкционен акт не е влязъл в сила.

За пълнота следва да се отбележи също така, че констатация в болничен лист за "трудова злополука по чл. 55, ал. 1 КСО" не обвързва органа по чл. 60, ал. 1 КСО при решението дали злополуката е трудова или не е, тъй като административният орган по чл. 60, ал. 1 КСО е компетентен да реши дали злополуката има характер на трудова или не (Решение № 6575 от 14.05.2013 г. на ВАС по адм. д. № 13015/2012 г., VI отд.). В тази връзка неправилно директорът на ТП на НОИ София – град се е позовал на болничния лист и отразените в него причини за неработоспособността. Това обаче не рефлектира върху крайния извод за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Предвид изложеното и с оглед изхода на делото, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер от 100 лв.

Така мотивиран, съдът

#### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „СОТ – Сигнално охранителна техника“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от инж. П. В. – управител, срещу Решение № 1040-21485/16.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ София – град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 33155 от 07.07.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО в ТП на НОИ София – град.

ОСЪЖДА „СОТ – Сигнално охранителна техника“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТП на НОИ София – град сума в размер на 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

